

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobkyně: **G. G.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 11. 2004, č. j. 24 Az 1036/2003 - 35,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Ostravě, jehož výrokem byl zamítnut její návrh na ustanovení advokáta pro zastupování v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 5. 2004, č. j. 24 Az 1036/2003 - 24. Tímto rozsudkem byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 24. 2. 2003, č. j. OAM-492/VL-19-08-2003, jímž stěžovatelce nebyl udělen azyl dle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky a současně bylo rozhodnuto, že se na stěžovatelku nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 citovaného zákona.

Krajský soud v Ostravě žádost o ustanovení advokáta zástupcem v řízení o kasační stížnosti zamítl, neboť stěžovatelka neprokázala, že jsou u ní předpoklady pro to, aby byla osvobozena od soudních poplatků a nesplnila tak podmínku stanovenou v § 35 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Soud ke zjištění osobních a majetkových poměrů stěžovatelky doručil této tiskopis s výzvou k vyplnění. Výzva byla stěžovatelce doručena dne 17. 9. 2004 uplynutím úložní doby. Stěžovatelka do současné doby nedoložila soudu své majetkové poměry a tímto nesplnila předpoklad pro ustanovení advokáta.

Proti usnesení podala stěžovatelka kasační stížnost, ve které namítala, že s usnesením soudu nesouhlasí, protože se v průběhu azylového řízení několikrát změnil azylový zákon a stěžovatelka s ohledem na špatnou znalost českého jazyka neměla možnost tyto změny prostudovat. Proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a žádá o ustanovení právního zástupce.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel podle § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem. V dané věci stěžovatelka zastoupena advokátem není a sama rovněž nemá právnické vzdělání. Povaha rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje, však vylučuje, aby v posuzované věci bylo možno nedostatek podmínky povinného zastoupení považovat za překážku, jež by bránila o kasační stížnosti věcně rozhodnout. Jak již totiž uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 28. 4. 2004, č. j. 6 Azs 27/2004 – 41. „Za situace,

kdy předmětem přezkumu je rozhodnutí, jímž nebylo vyhověno žádosti účastníka o ustanovení zástupce z řad advokátů, by trvání na podmínce povinného zastoupení vedlo k vlastnímu popření cíle, jenž účastník podáním žádosti sledoval a k popření vlastního smyslu řízení o kasační stížnosti, v němž má být zkoumán závěr o tom, že účastník právo na ustanovení zástupce nemá.“ Nejvyšší správní soud proto posuzoval kasační stížnost, aniž by stěžovatel byl zastoupen advokátem. O opakované žádosti stěžovatele o ustanovení zástupce krajský soud nerozhodoval, neboť o ní již bylo rozhodnuto, a to právě napadeným usnesením.

Žalovaný se k podané kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud se musel nejprve zabývat tím, zda je kasační stížnost přípustná. Pouze přípustná kasační stížnost může být soudem projednána věcně.

Kasační stížnost směřující proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o advokáta je obecně přípustná. Podle § 103 odst. 1 s. ř. s. je však možno kasační stížnost podat pouze z vymezených důvodů, přičemž důvod, o který se kasační stížnost opírá, musí stěžovatel v kasační stížnosti uvést (§ 106 s. ř. s.).

Důvody kasační stížnosti jsou uvedeny v § 103 odst. 1 s. ř. s. a směřují vůči postupu soudu: stěžovatel tak může napadat nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem [§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], popřípadě může tvrdit, že správní řízení trpělo takovými vadami, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a proto měl soud takové rozhodnutí zrušit [§ 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.], dále s. ř. s. považuje za důvody kasační stížnosti zmatečnost řízení před soudem [písm. c) citovaného ustanovení], vady soudního řízení, pokud mohly mít za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé [písm. d) citovaného ustanovení] a konečně může být důvodem kasační stížnosti též tvrzená nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí žaloby nebo o zastavení řízení [písm. e) citovaného ustanovení].

Podle ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s. kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s.

V posuzované věci stěžovatelka v kasační stížnosti namítá, že se nemohla seznámit se změnami azylového zákona a to kvůli špatné znalosti českého jazyka. Takto uvedenou námitku nelze podřadit pod žádný důvod kasační stížnosti obsažený v § 103 odst. 1 s. ř. s. Navíc, pokud stěžovatelka brojí proti rozhodnutí soudu o zamítnutí její žádosti o ustanovení advokáta zástupcem, je zákon o azylu v dané věci zcela bezpředmětný. Stěžovatelka tak v kasační stížnosti uvádí důvod, který nesměruje proti pravomocnému soudnímu rozhodnutí, neuvádí, v čem spočívalo pochybení soudu, které by mělo být důvodem, jehož oprávněnost by měl Nejvyšší správní soud posuzovat.

Jestliže stěžovatelka směřuje svoji námitku do změn zákona o azylu a její obeznámenosti s nimi, což vůbec nebylo předmětem soudního rozhodnutí, uvádí jiné důvody, než které připouští § 103 odst. 1 s. ř. s. a kasační stížnost proti výroku I. napadeného usnesení je podle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřípustná.

Nejvyšší správní soud také nezjistil žádné důvody, které by měly vést k užití § 109 odst. 3 s. ř. s., jenž upravuje situace, kdy soud není vázán důvody kasační stížnosti (nicotnost rozhodnutí správního orgánu, zmatečnost řízení soudního, nepřezkoumatelnost rozhodnutí

soudu) a proto podle § 46 odst. 1 písm. d), § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl jako nepřipustnou.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. dubna 2005

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu